

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 691/2018
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Зоране Делибашић, Илије Зиндовића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7985/16 од 23.08.2017. године, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7985/16 од 23.08.2017. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7985/16 од 23.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8628/14 од 20.09.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда истакнут од стране тужене. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка до окончања управног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор литиспенденције. Ставом четвртим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина за период март 2011. године – фебруар 2016. године, исплати појединачне месечне износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од означених датума па до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина за период март 2003. године – април 2011. године, исплати појединачне месечне износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од означених датума па до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 130.037,00 динара са законском каматом почев од дана извршности, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7985/16 од 23.08.2017. године, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му, на име накнаде штете, због неисплаћене инвалиднине исплати износ од 11.514,31 динара, са припадајућом каматом, као и у делу става шестог изреке у погледу трошкова поступка, док су, у преосталом делу, жалбе странака одбијене и првостепена пресуда је потврђена. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке су благовремено изјавиле ревизије, с тим што су предложили да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћене инвалиднине тужиоцу, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда у делу којим је његов захтев делимично усвојен и у делу којим је његов захтев делимично одбијен, након што су судови утврдили у којем делу његово потраживање није застарело, а у којем је застарело. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, припадајућој камати, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене инвалиднине поднета је 13.05.2014. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је противвредност 11.514,31 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије тужиоца и тужене недозвољене, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић